

CSODA A NÉVBEN!

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 06. 24.

Köszönjük Atyám, hogy Te egy csodatevő Isten vagy. Hálát adunk neked, hogy egy csoda által elküldted a földre a Te szent Fiadat, az Úr Jézus Krisztust, a Megváltónkat, és Szabadítónkat. Hálát adunk Atyám, hogy Jézus Krisztus befogadásának a pillanatától kezdve, a csoda bennünk van, bennünk él és belőlünk árad ki, a Jézus nevében. Minden dicsőséget Uram Neked adunk.

Hálát adunk, hogy jogosan használhatjuk az Úr Jézus Krisztus nevét, és uralkodhatunk a körülmények felett. Megtiltjuk Jézus nevében a sötétség erőinek, hogy a gyülekezet tagjait, a bárányokat kilopják a nyájából, a Jézus nevében. Ellene megyünk ennek a munkának. Lerontjuk ezt a munkát, az Úr Jézus Krisztus szent nevében, és visszaköveteljük mindazokat, akik a kapcsok által ide köttettek.

Szent egészséget szólunk a Gyülekezet minden tagja felett, szerettei felett, a Jézus nevében! A szükségek betöltését szóljuk, Uram. Hálát adunk, hogy Te mellettünk állsz. Köszönjük a szolgáló angyalokat, hogy mellénk rendelted, hogy legyenek a segítségünkre, amikor mi munkába állítjuk őket. Köszönjük a táplálékot, a szellemi eledelt, és hálát adunk Uram, hogy a mai napon is kapunk kijelentéseket.

A Te Szellemed által pedig szabadulások, gyógyulások történnek az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Minden dicsőség Uram Téged illet, mennyen és földön. Áldjuk és magasztaljuk a szent nevedet. Köszönjük Uram ezt a helyet, ezt a lehetőséget, ahol egybegyülekezhetünk, és köszönjük, hogy Te ezt mindenkor biztosítod a számunkra. Az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és emlékeztess rá, hogy *a csoda a névben van!* Hallelúja. Abba maradtunk, hogy csoda van a névben. Tegnap láttunk is csodákat Földváron, az evangelizáción. Az első, aki kiment a gyógyító sorba, régóta nem tudta fölemelni a kezét, és abban a pillanatban teljesen megszabadult. A végén még mindig ámulatban volt.

Aztán volt egy másik asszony, ő pedig nem tudta az ujját kinyújtani gyerekkora óta. Amikor az iskolában kézenállást kellett csinálni, akkor az egyik tenyerét kinyújtotta, a másik kezét pedig ökölbe szorította, és úgy állt kézen. Most megszabadult.

Aztán volt egy derékproblémás, gerincproblémás, ő is tornászott, és az olaj megkenté. Hirtelen ez a három nagyobb gyógyulás jutott eszembe. Hatalmasan munkálkodott Isten Szelleme. Köszönjük a *csodákat* az Úrnak.

Mai napon is bekapcsolta a Szent Szellem az ajándékokat. Vádli környékén van helyreállító munka. Szemben árpa, vagy ehhez hasonló jellegű dolog múlik el. Kulcsontban, felkarban, a sípcsontban (erős szűrő jelzést mutatott az Úr), lábszárbán folyik a helyreállítás. Köszönjük, hogy a tudás szava által tudhatjuk ezt, és megoszthatjuk veletek.

Jézus azt mondta egy esetben, és pontosan ez a Márk 4,35-ben olvasható, hogy *menjünk át a túlsó partra!* Mi ennek az értelme, milyen kijelentést lehet ebből venni? Ahhoz, hogy ezt valaki kijelentse, először kell hoznia egy *döntést*, hogy át akarok menni; utána ki kell *hirdetni* a célt, hogy átmegy; és harmadsorban, meg kell *cselekedni*.

Ugyanezt tette a vérfolyásos asszony is, hogy *döntött*, a feje fölött lebegő büntetés terhe mellett, pontosan a megkövezés terhe mellett, hogy ő bemegy a tömegbe. Mert a tisztátalanak nem lett volna szabad bemenni. Kinyilvánította a hitét, tehát tett egy *hitmegvallást*: ha Jézusnak a ruhája szegélyét megérintem, akkor meggyógyulok. És ezt meg is *cselekedte*, befurakodott a tömegbe, aminek meg is lett az *eredménye*.

Tehát nagyon sok esetben ezt a módszert kell használnunk, hogy menjünk át a túlsó partra. És nem leszünk egyedül. Nem leszünk egyedül, mert az *Úr Jézus* azt mondta, hogy

soha nem hagy el bennünket, a *Szent Szellem* bennünk lakik, és a *szolgáló angyalunk* sem fog elhagyni bennünket.

Tehát vegyük igénybe a menny erőforrásait, és használjuk azokat. Használjuk azokat olyan esetben is, mint például én július 6-án Budapestre akarok menni imakonferenciára. Ott akarok lenni! Sőt, ezt már jelen időben mondva így hangzik: én július 6-án Pestre megyek imakonferenciára! Mert a *hit* az mindig *jelen* idő.

Hálát adunk Istennek, hogy az *imáinkat* meghallgatja és meg is válaszolja. Nekünk *garanciánk* van az ima megválaszolására akkor, ha mi Jézus *nevében* imádkozunk és kérünk, és a *jelen hitben* működünk. Mert Isten a most hitben működik. És akkor vagyunk közös nevezőn, *egy hullámhosszon*, ha mi is a *most hitben* működünk. (Most a tanítás végével kezdtük.)

Elérkeztünk a Jézus neve sorozatunk 10. részéhez. Egyik pásztortársam is kérdezte ma, hogy mit „főztél”? Mondom, még mindig Jézus nevével tanítunk. Hát, ez egy nagyon-nagyon jó dolog, hogy te egy ilyen sorozatokat tudsz tanítani – mondta. Mai tanítás címe: *A csoda a névben van!*

Ma Kenyon és Hagin tanításaiból merítettünk. Kenyon azt mondja, hogy *Jézus élete* maga volt a *csoda*. Az Evangéliumok számtalan csodáról adnak számot, ami Jézus *szolgálata* során történt. Sőt, már a *megszületése* egy csoda volt. Mert nem természetes fogantatás által jött a világra.

Nemcsak a földön *élő* Jézus volt a csoda, hanem a *neve* is egy csodatevő erőt hordoz. Ez a név most Krisztus Testéé. Aztán ha tovább lépünk, Jézus mennybemenetele után elkezdődött az *apostolok szolgálata*, s az ő szolgálatukban is a csodák áradata sorakozott egymás után. Mégpedig a név által, a *név* használata által.

A névnek a használata *megrázta* a zsidóságot, a hagyományos vallásos törvényben élőket, és megrázta magát a római birodalmat is. Mint ahogy a múltkor is említettük, a név használatának a tanítását már a kezdetekkor betiltották, és komolyan megfenyítették őket.

A tanítványok, az apostolok felfedezték, hogy a Megfeszített *neve* ma is ugyanolyan *hatalommal* működik, mint amikor Jézus a földön szolgált. A kereszténység *csodák* közepette *kezdődött*, és csodák által *terjed* ma is. És mint említettem, tegnap is láttam jó pár csodát.

Ma is *csodának* számít többek között az *újjászületés*, ami fizikailag nem megfogható, nem magyarázható. Csodának számít egy *imaválasznak* a birtokbavétele. Csodának számít, amikor valaki hatalmat gyakorol, és *győzedelmesen* jön ki egy helyzetből, az ellenség munkáival szemben. És sorolhatnánk tovább.

Viszont, ha az *ész* (elme, intellektus) veszi át a csodák helyét, akkor az egy *terméketlen vallásba* torkollik. Mert ahol nem engedik munkálkodni a Szent Szellemet, ott *nincsenek* csodák. Lehet, hogy vágyakoznak rá sok helyen, de egyszerűen át kellene állítani a váltót az Ige vonalára, és cselekedni azt, amit Isten Igéje mond.

Az emberek úgy általában, sóvárognak az élő és csodatevő Isten után. Sokszor halljuk azt, magunk is, hogy ha van Isten az égben, akkor most segítsen, és ehhez hasonlók. Az ilyen epekedésre Isten válasza a következő: *újja lehet születni*, és be lehet *töltekezni* Szent Szellemmel, és mindezt Jézus *neve* által. Tehát a Jézus nevét nem lehet kikerülni.

Abba belegendoltatok, hogy Jézus megszületése, az milyen óriási fordulópont volt a világtörténelmében? A dátumot onnan számítják! Úgy keltezték a régebbi leveleket, hogy az Úr 2013. esztendejének ilyen és ilyen havában.

Tehát ha ma egy ember leírja a dátumot, lehet, hogy már nem tudja, hogy ez mihez kötődik. De igazából a *dátum* az Úr Jézus Krisztus *születésére* emlékeztet. Ilyen roppant hatással volt Jézus megszületése a világra. Elgondolkodtam, hogy milyen hatással lesz a világra az, amikor Jézus meg fog jelenni az idők végén? Egy kis kitérő után megyünk tovább.

Isten egy *csodatevő* Isten. Krisztus maga egy *csoda* a mai napig, a születése egy csoda, a szolgálata egy csoda. Biblia rávilágít arra, hogy hogyan *robbant be* a természetfeletti világ a természetesbe. Úgy, hogy Jézus nem a megszokott módon fogant és született meg.

Tegnap, ahogy a gép előtt ültem, nagyon megdöbbentem. Igaz, tudom, hogy a Biblia azt írja, az utolsó időkben nagy *meztévesztések* lesznek, mégis megdöbbentem. Megjelent egy

reklám a jobb oldalon: a Bibliával kapcsolatban valamilyen kiadvány jelent meg, és ezt röviden úgy jellemezte, hogy a történelem legnagyobb hazugsága. Ez hozzáférhető, de akkor sem fogok beleolvasni. Tudjátok miért?

Mert minden információ egy nyomot hagy a szellemünkben. Ugyanolyan lenyomatot, mint amikor még a filmes fényképezőgép volt és elkattintottuk. Akkor a lencsén beérkező fény nyomot hagyott a filmen. Tehát bármilyen információt magunkba engedünk, egy lenyomatot hagy a szellemünkben. Ezért nem mindegy, hogy igazat vagy hamisat engedünk magunkba.

Jézus *szolgálatának* a kezdetén csodák történtek. A *korai egyház* kezdetén pedig a név által történtek a csodák. Mert használták az Úr Jézus Krisztus *nevét*. A Krisztus tanaira épülő *pünkösdi* ébredések szintén a csodáknak a lavináját hozták.

Voltak neves szolgálók a múlt századokban is. Az előző évszázadban is és még korábban is, akiket Isten kiemelten használt arra, hogy szabadulások, áttörések történjenek az emberek életében, és megismerjék, hogy Isten egy csodatevő Isten. Ha csak Kathryn Kuhlmanra gondolok, vagy Smith Wigglesworth szolgálatára, de ettől sokkal hosszabb a sor.

A *félresiklott* egyházat soha nem a teológusok mentették ki, hanem az alázatos *laikusok*, akik *friss látással* rendelkeztek Krisztusról. Látom, egyet értetek, mert bólogattok. Tudjátok, a világ kit nevez laikusnak? Azt, aki nem végzett teológiát.

Van olyan, akinek nincs papírja a teológia elvégzéséről, de *laikusként* mégis gyönyörűen prédikál. Függetlenül attól, hogy nincs bizonyítványa, hogy elvégzett valamilyen iskolát. De sokukat gyönyörűen használja az Úr abban, hogy az emberek újjászülessenek, betöltekezzenek Szent Szellemmel, nyelveken beszéljenek, és máris ott a csoda.

Nem vagyunk a tanulás ellen, de önmagában az elméleti, intellektuális tudás *nem helyettesíthető* a szellemnek a munkájával és erejével. Minden normális hívő vágyódik a Szent Szellem erejének a megnyilvánulására, hogy megtapasztalhassa Isten erejét, csodáját. Van egy település Sümeg mellett. Evangelizáció lesz ott hamarosan. A *nyitott szívre* szeretnék rávilágítani.

Az ottani polgármester olyan nyitott szívű, hogy ő másolja és terjeszti a szórólapokat. Meghívták a plébános urat is, aki sajnálkozva azt mondta, hogy előző nap elutazik zarándokútra, pedig szívesen ott lenne. De kihirdetem mindenkinek, hogy menjenek el! – mondta. Most mi is árásszuk ki a hitünket, hogy a környékünkön ilyen nyitott szívű vezetők vannak! Hitben mondjuk ki.

Vannak csodák! Az embert ki teremtette? De milyen Isten? A *csodatevő Isten!* Hallelúja! Így a *csoda benned* van, s az ember a természetfeletti világban kíván élni. Csodákat szeretne tenni. Ez motiválja, inspirálja a sok felfedezőt is, hogy valamit felderíteni, valami nagyot alkotni, csodát tenni. A magyarok között is nagyon sok feltaláló volt a múltban.

Az embernek a természetes *közege* a csodák világa. Mert egy újjászületett, szellemmel teljes hívő a *szellemi birodalomban* érzi jól magát. Az ember – mint említettük –, a teremtés folytán a *csodatevő Isten gyermeke*. Olvassunk Igét is.

1Korinthus 3,9.

Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. Hallelúja. Hagin fűzött ehhez néhány gondolatot. Mi a csodatevő Isten *munkatársai* vagyunk. Ámen.

A *munkatárs* a görögben jelenti még azt is, hogy résztvevő, *együtműködő*, segítő. Tehát ez egy olyan széles skálát mutat, hogy mi nemcsak munkatársai vagyunk, hanem részt veszünk az Ő munkáiban, együtműködünk Vele az Ő akaratának a betöltése céljából, és segítünk, ahol tudunk.

Ha mi *együtt* dolgozunk a *csodatevő* Istennel, akkor a mi életünkben és a mi munkánkban, szolgálatunkban is ott kell lennie a *csodának*.

Kenyon a következőket vallja: A bűnbeesés *letaszította* az embert a csodáknak a trónjáról. Lelökte. Szobordöntésről már hallottatok a történelem során, úgyhogy az emberiség puff, lekerült a csodáknak a trónjáról. De a kegyelem *visszaállította!* Hallelúja!

Kezdetben az ember *szelleme* volt az *uralkodó* erő a világban, mert akkor még Istennel meg volt a szellemi közössége. Szellemmel teljes volt az ember, élet volt benne. Isten élete volt benne. Ezért mondta Isten rögtön a Biblia elején a Mózes 1. könyvének lapjain, hogy uralkodjatok a

földkerekségen. Vegyétek birtokba, élvezétek annak a hasznát és előnyeit. De a bukás után, az elme, azaz az *intellektus*, az „okos-doboz” vette át a hatalmat, ami egyáltalán nem szerencsés.

Mert ez a bizonyos kiadvány is – ami úgy jellemzi a Biblia, hogy a történelem legnagyobb hazugsága –, ez az „okos-dobozból” származik. Egy *újja nem született* embernek az elméjéből jött ez elő. Kérjük a Szent Szellemet, hogy szolgáljon felé, és mutassa meg az igazságot a számára!

Volt már hasonló a történelemben. Pál magáról írja, hogy ő egy keresztényüldöző volt. De miután megismerte az igazságot, kinyilatkoztatást kapott a szívében az igazságról, onnantól kezdve a helyes és jó utat követte, az Urat szolgálta.

Amikor egy keresztény megengedi, hogy az újjászületett *szelleme uralja* az életét, akkor képes a *természetfelettiben* élni. Mert hármass felépítésűek vagyunk (szellem, lélek és test), és a kettő több mint az egy.

Kérdés, hogy a három közül melyik az a kettő, amelyik összefog, és a harmadikat leuralja. Mert ha a test és a lélek fog össze, akkor a szellemet legyőzi. De ha a *szellem* és a *lélek* összefog, akkor a *test* nem rúghat labdába. A testünket uralnunk kell, az nem diktálhat.

A bibliai hit egy *életmóddá* válik az életünkben, és Isten *birodalmában* járhatunk általa. A szellemi világban élhetünk, működhetünk, csodákat tehetünk az Ő kegyelméből persze, s nem a mi erőnkben. A *szellemi* birodalom az embernek a *valódi otthona*, mert onnan származik.

Régebben foglalkoztunk ezzel a kérdéssel, hogy hogyan jön világra egy csecsemő. Amikor megtörténik a fogantatás, abból még nem biztos, hogy élet születik, mert ha nem érkezik hozzá a mennyből egy *emberi szellem*, akkor nincs ott az élet.

Tudjuk, hogy nagyon sok olyan eset van, amikor azt hitték, hogy jön a baba, azután mégsem érkezett. Ahhoz, hogy elinduljon egy magzatnak a fejlődése, nem elég, hogy a szülők megtegyék az ő részüket, az csak a testi rész. Kell a *szellemi rész* is, az Atyától egy szellem abba a kicsi magocskába.

Így kívántam rávilágítani arra, hogy mi a szellemi birodalomból származunk, és ez az *emberi szellem*, ebben a házban lakik, amit testnek hívunk. És amikor a test műszakija lejár, akkor a szellem kiköltözik, és *hazamegy*. Feltéve, ha újja van születve. S a kör bezárul.

Ezért mondja a Biblia, hogy mi csak *átutazók* vagyunk, és csak rövid ideig vagyunk itt. Mert néha a 70-80-100 év is hosszúnak tűnik, de az örökkévalóság az meg *végtelen*. Ahhoz képest az itt a földön töltött idő, az csak egy morzsa.

Az embernek az *igazi otthona* a szellemi birodalom, és ott tudja megélni a *hitnek a legmagasabb rendű* formáját. Mert hitben járunk, nem látásban, mivelhogy a láthatók elvonják az ember figyelmét a hittől, a szellemi dolgoktól, és a problémára igyekeznek irányítani.

Hagin állítja, hogy az Egyháznak az a nagy problémája, hogy a hívők a *kiváltságaik szintje alatt* élnek. Nem használják ki azt a *kiváltságot*, azt a *jogot*, amit Krisztus Teste birtokol. Ezt hívják csecsemőszintnek, ami egy abnormális kereszténység.

Mert semmit nem tudnak a hatalmukról, a jogukról, a kiváltságukról, és az ellenség próbál mindenhol keresztbe tenni az életükben. A csecsemőknek *több világosságra* lenne szükségük. Egyedül *teljes evangéliumi* gyülekezetben kaphatják meg a hívők a nagyobb világosságot. A *teljes világosság* az Úrnál lesz.

Az utolsó időkben a hívőknek meg kellene érteni, hogy milyen *hatalommal*, és milyen *joggal*, és milyen *kiváltsággal* rendelkeznek ahhoz, hogy meg tudjanak *állni hitben*, el tudják végezni a rájuk *bízott munkát*, és így bevégezhesék a futásukat.

A hívőknek tudniuk kellene, Jézus *neve* az övék, és magától értetődően *kulcsként* kellene használni a nevet olyan hétköznapi módon, mint ahogy bejöttünk ide a terembe. Kell egy kulcs, be a zárba, elfordít, kinyit és belépünk. Így kell használni Jézus nevét is.

ISTEN SZELLEMÉNEK A DOLGAI

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni. Ámen.

Magyarul, az *érzékszervek* uralta ember, aki az 5 érzékszervére hagyatkozik, az *nem érti* meg a Bibliát. Ez a lejárató kiadvány, ami a Bibliáról készült, ennek a szerzője régészeti leletekkel próbálja alátámasztani a Bibliát. De nem létezik mindenre régészeti bizonyíték.

Elérünk oda hamarosan, hogy a következő Igénk a 2Péterben az lesz, hogy az *Ige szerzője* Isten Szelleme. Gyakorlatilag a Biblia egy *tollbamondás* által készült. Akiben nincs benne Isten Szelleme, abban nincsen benne a *visszakódoló* egység, ezért nem értik.

Gondolom ti is úgy voltatok, mint minden újjászületett, amikor bekerült az *Úr Jézus* a szívetekben, s bennetek volt a *Szent Szellem*, egyszerűen *érthetővé vált* a Biblia.

Az *érzékszervek* uralta ember nem tudja megérteni a szellemi dolgokat, mivelhogy *testben* jár, fizikai síkon gondolkodik. Viszont az Igéből szükséges, hogy kinyilatkoztatást, *kijelentést* vegyünk, mert így fogjuk *megérteni* az Igének a mélységét, s nem okoskodással, elmével.

2Péter 1,20-21.

20. Tudván először azt hogy az Írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból.

21. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szent Szellemtől indítatva szólottak az Istennek a szent emberei. Ámen.

Ez valószínű elkerülte ennek a lejárató kiadvány szerzőjének a figyelmét. Hogy a Bibliát nem ember írta, hanem ember írta le Isten sugallatára. Ez a pontos meghatározás.

Megtudjuk, az Isten Igéje a *csodák Istenének* a gondolatait tartalmazza.

Ésaiás 55,8-9.

8. Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr!

9. Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál! Ámen.

Amikor rájön az ember, hogy Isten *bölcsebb*, az egy dicsőséges dolog. Tehát az Igéből *kijelentést* kell venni, és imádkozhatunk magunkért, hogy ez mind teljesebb legyen. Mert az imakönyvünkben van erre nem is egy imádság.

A megértés a teljesevangéliumi tanítások által, a *teljes Evangélium prédikálása* által jön elő. A Krisztus Testében az öt újszövetségi szolgálatban (tanító, pásztor, evangélista, próféta, apostol) ezért helyezett el Isten *tanítói* szolgálatot is.

Felnövekedve ráébredünk arra, hogy vannak *jogaink, kiváltságaink, hatalmunk* Krisztusban, és ez a *tekintélyes név* a miénk. Nem akármilyen, hanem tekintélyes név! Amikor mi *használjuk* Jézus nevét, akkor rólunk is azt mondják, hogy ezek az *országbitorlók* itt is megjelentek.

Apostolok cselekedetei 17,6-nak a végén olvasható ez. Az *országgháborítók* a görögben jelenti azt is, hogy *mezavar*, megbotránkoztat, *felforgat*, feldúl.

Nem kell meglepődni, ha Jézus nevét használjuk, és történnek csodálatos dolgok, hogy a testben levő emberek, azok így látják. Hogy ezek felforgatták itt a világot. Jézusnak is mondták, hogy minek jöttél ide, most új hitet alapítani? Amikor nekünk meg van a hagyományunk, a történelmünk, a törvényeink megvannak.

Apostolok cselekedetei 17,6.

6. Mikor pedig őket nem találák, Jánost és némely atyaiakat vonszolák a város előjárói elé, kiáltozva, hogy ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek;

A régebbi fordításban az állt, hogy országgháborítók. Viszont, ha rágalmazzák a Krisztust – mert Őt rágalmazzák valójában, és nem bennünket –, emlékezz 3 H betűre, mert akkor ki lehet farolni ezekből a helyzetekből: hit, humor és hallgatás. Maradj hitben, bizonyos dolgokat el lehet ütni humorral, és ne önts olajat a tűzre. Ezt jelenti a 3 H betű.

A HIT ÉS A NÉV

Érdekes, hogy Jézus *nem említi* a hitnek a szükségességét a név használata során. Felfigyeltetek erre? Csak azt mondja, hogy az *én nevembe* tegyétek ezt meg ezt. Nem mondja hozzá, hogy legyen hited, mint egy vagy két szem mustármag.

Kenyon így ír erről: A *név* használatához való jog, az gyakorlatilag egy *átruházott áldás* Krisztus Testére, a Gyülekezetre, annak tagjaira. Olyan jog, amely Isten *minden gyermekét* megilleti. Négy pontban foglalta ezt össze, hogy miért van jogunk *használni* Jézus nevét.

1./ *Beleszülettünk* a családba, mikor elfogadtuk az Ő Fiát, a név pedig a családhoz tartozik. A régi mód szerint, amikor valaki feleségül ment, akkor egyértelműen a férj nevét vette fel. Ide tartozik az is, hogy van nekünk egy *elfoglalt helyünk* Isten családjában. Tehát beleszülettünk a családban, és van itt egy helyünk.

2./ *Belekeresztelkedtünk* Jézus nevébe.

3./ Jézus a nevét *ránk ruházta*, egy ügyvédi meghatalmazás kíséretében.

4./ *A küldetés*: mi Isten *nagyköveteként* hirdessük a Jézus *nevét*, hogy milyen győztes név, milyen hatalmas név, milyen felkent név, és hogyan lehet vele működni az életben.

Ha van pénzed a bankban, akkor ahhoz nem kell hit, hogy kivegyél belőle. Mert odamész az automatához vagy a pulthoz, és kérsz X összeget. Ehhez nem kell hit, mert betettél, s vehetsz ki belőle, mert tudod, hogy hozzád tartozik.

Tehát rólunk azt állítja a Biblia, hogy Isten *örökösei* vagyunk, Krisztusnak pedig *örökös-társai*, ami azt jelenti, hogy nekünk is *ugyanaz áll* a rendelkezésünkre, mint Krisztusnak. Ennélfogva *jogunk* van a *nevet* használni, nem szükséges hozzá a hit.

A gyermekek öntudatlanul gyakorolják a hitüket, amikor elhiszik azt, hogy a szerető szülei által minden nap megkapják az ellátásukat. Nekik ez természetes, hogy automatikusan a rendelkezésükre áll a reggeli, ebéd, vacsora, nasi, ruha, játék, fagy, minden.

Igazából, amíg a gyermek megkap mindent, különösebben *nem* is kell hitet gyakorolnia. Akkor van gond, ha a szülők nem gondoskodnak róluk, vagy a szülőket elvesztik. Régebbi filmekben látni, hogy árvaházakban tengődtek.

Vagy próbálták összegyűjteni őket, hogy ne az utcákon csatangoljanak, és legyenek kitéve mindenkinek a kénye-kedvének. Azoknak a gyerekeknek meg kell a *hitüket* szilárdítani abban, hogy valamilyen módon élelemhez és szálláshoz jutnak.

Isten akarat az, hogy *felnövekedjünk*, szabadságban éljünk, az Igét cselekedjük, és mindezek által uralkodjunk. Uralkodjunk az életben Krisztus által!

URALKODÁS A NÉV ÁLTAL

Róma 5,17.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták. Ámen.

Itt beszél az Ige „egy”-ről, aki Ádám. Krisztusnál már kírja a nevét, ez a másik „egy”. Egyik ember miatt *elbukott* az emberiség, és a másik ember megváltó munkája által pedig kegyelemből *helyreállítást* kaptunk, nyertünk.

A *Bővített fordítás* úgy szól: *Királyként uralkodnak az életben...*

A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy mi *királyok* vagyunk, *papok* vagyunk, és a hölgyek pedig királykisasszonyok. Ha azt mondja a Biblia, hogy *királyként uralkodunk* az életben Krisztus által, akkor ez azt jelenti, hogy az ördög által okozott *körülmények felett* nekünk győztesen uralkodnunk kell. Meg van hozzá a *képességünk*.

Arról az emberről senki *nem fogja elhinni*, hogy ő uralkodik, aki az Éppen-hogy-csak-megélek utca legvégén, a Morgolódás-sikátor szomszédságában lakik és toprongyos, szegény, látszik, hogy éheznek, mert vézna, nyomorog, különböző problémái vannak. Róla senki nem fogja elhinni, hogy ő Krisztusban uralkodik az életben.

Tehát a *megjelenésünk*, a körülményeink is olyanok legyenek, hogy a kívülállók, akik nincsenek még Krisztus Testében, azt mondják, hogy ez igen, ezért *érdemes csatlakozni* Krisztus Testéhez. Érdemes csatlakozni Isten családjához.

Ha mi *leásunk* az Ige mélyére, akkor *nagyobb kijelentéseket* tudunk venni az igazságból, és ez által kezdhethetünk el *uralkodni*.

Kolosse 1,12-13.

12. Hálát adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába. Ámen.

Nekünk olyanokért kell adnunk *hálát*, ami *már a miénk*. Mert azt mondja a Biblia múlt időben, hogy *megáldattunk* minden mennyei áldásban, a Krisztusban. Azt mondja, hogy *alkalmassá tett* minket.

Ez az *alkalmas* szó a görögben jelenti azt is, hogy képes, *képesség* és feljogosítás. Tehát bennünket Isten *képessé* tett arra, hogy a *világosságban* járjunk, az *áldások* teljességében járjunk, és a mi örökségünk az nem más, mint egy *hatalmas szabadulás*. Egy hatalmas szabadság, a sátán fennhatósága alól.

Ezt a szabadságot akkor nyertük el, amikor *rendszert váltottunk*. Amikor átkerültünk Isten családjába, Jézus Krisztus befogadása által.

Egy *másik* fordítás úgy szól: *kivont bennünket a sötétség ellenőrzése és uralma alól*. Megragadott és átvitt bennünket, megragadta a grabancunkat és áttemelt egy másik rendszerbe.

Fordult a kocka. Előtte az ördög uralkodott az emberen. Most pedig azt mondja az Ige, hogy *mi uralkodunk* az egy Jézus Krisztus által a *körülmények felett*, a gonosz erői felett, a Jézus nevében.

Egy Szellemmel *betöltekezett* hívőnek, *boldognak* kellene lenni, jókedvűnek, *telve élettel* és vidámsággal. Kelj fel, *használd* azt, ami a tiéd, és a név által *uralkodj*. Keljünk fel, és menjünk át a túlsó partra... Hallelúja, dicsőség az Úrnak.

Köszönjük az Úr munkálkodását, szabadítását! És igazából a tegnapi földvári alkalommal nem tudott az ember betelni, mert megtapasztalható volt az Úr jelenléte, csodái. Ehhez is kell a nyitott szív, hogy valaki úgy megy oda, hogy én most *akarok kapni*. Már régóta invitálták a barát-nőket, de most érett meg a mag. El se tudja képzelni egy kívülálló, hogy mi van Isten jelenlétében.

Tegnap hazaérve a közelben megkérdezték, hogy hol voltunk? Mondtam, hogy olyan helyen, ahol emberek gyógyultak meg! Akkor már holnap az orvost haza is lehet küldeni, nem lesz rá szükség – viccelődtek ők. Nem lehet hazaküldeni, mert nincs ott mindenkinek a hite, hogy a saját hite, Isten természetfeletti ereje és csodája által helyreálljanak és meggyógyuljanak.

Még a gyógyító sor előtt megosztom veletek: Volt egy orvos, valakit megműtöttek, kivették belőle a rebellis sejteket, és kemoterápiát írtak elő számára. Meglepte először, de egy kis gondolkodás után a hívő azt mondta: Doktor úr, ne haragudjon, én ezt nem vállalom fel! Erre az orvos azt válaszolta: teljesen megértem, én sem vállalnám fel!

De ettől van még egy sokkal érdekesebb történet: Azt mondta egy orvos a betegének, hogy nem itt kellene keresni a gyógyulását, hanem *bocsásson meg*, és meg fog gyógyulni. És ezt egy világi orvos mondta. Valamit azért tud.

Most először nyelveken imádkozunk, és utána a kezünket tesszük rátok... Most olvastam Haginról, hogy aki hozzá ment, és azt kérte, hogy imádkozzál értem, és nem mondta meg, hogy miért, akkor nem imádkozott érte. Érthető, hogy akkor nem tud vele egy akaraton lenni, ha nem mondja meg, hogy miért kéri az imatámogatást.

A csodatevő Isten benned él, használd ki ennek az előnyét, és áraszd ki ezt az erőt, szabadulást a szeretteidre, a környezetedre, a Jézus nevében. Állítsd munkába Jézus nevében, élvezd az előnyeit, munkálkodj a Jézus nevében.

Köszönjük Uram, hogy átvittél a sötétségből a világosságba, hogy egy más rendszerben élhetünk, miután elfogadtunk téged életünk Urának, Megváltójának és Szabadítójának, a Jézus nevében.

A vasárnapi tanításból egy rövid összefoglaló: Csidei Katalin *Soha nem késő* című tanítása hangzott el.

A múlt az történelem, amit nem lehet megváltoztatni. Csak a *jövőt* vagyunk képesek *formálni* a hittel kimondott szavaink által. Úgy, ahogy az elején megbeszéltük: menjünk át a túlsó partra – példa alapján. *Zárd le* a múltadat, mert nem tudsz előbbre jutni. Az önsajnálát nem visz előbbre.

Ésaiásban van egy csodálatos Ige, a 43,18-19 vers: a pusztában *utat* készítek, most készül... A puszta az a *megpróbáltatásnak* a helye. A most készül, az arra vonatkozik, hogy *új út épül a pusztában* a számodra.

Ha mindig hátrafelé nézel, akkor hogyan veszed észre az új utat, ami előtted van? Akkor soha nem látod meg az újat előtted, ha mindig hátrafelé kacsintgatsz. Benne van az Evangéliumokban, hogy aki az eke szarvára veti a kezét, az a visszapillantó tükröket szerelje le. Ne kacsintgasson vissza a múltba.

A *megbocsátás* nagyon fontos. A dédelgetett sérelem sok esetben ajtót nyit a sötétségnek. Ha viszont valaki megbocsát, *bezárhatja* vele az ajtót. És ahogy az a bizonyos orvos mondta a rákos betegnek, hogy magának a gyógyulását abban kellene keresnie, hogy bocsásson meg. Nagy bölcsesség ez.

Állj *Isten oldalára*, s akkor valóságba jönnek az *Ő áldásai*. Amikor egy hívő az Ige alapján *megváltoztatja* a gondolatait, a szavait és a cselekedeteit, akkor az *Ige elkezd működni* az életében. Mert nincs akadály, hogy működjön az ő életében.

A Józsué 1,3 vers pedig azt írja, hogy amire mi a *lábunkat rátesszük*, azt tekintjük úgy, hogy azt *birtokba vettük*. A láb szó a héberben *kezet* is jelent.

Tehát amire a kezedet teszed, amire a lábaddal rálépsz, mond azt, hogy stípi-stopi, ez *lefoglalva* Isten királysága számára! De neked kell a lábadat rátenni, és neked kell hittel birtokba vened.

Ha a hívő *fő helyre* teszi Istent, akkor Isten *vele* van. Azaz a fő hely azt jelenti, hogy az *első hely*. Ha valaki félreteszi Istent, akkor azért nem tud neki segíteni, mert nagy valószínűséggel *nem hisz* abban, hogy Isten *képes kihozni* abból a zürzavarból.

A csodák úgy születnek, hogy kijelentjük: „meg tudom csinálni”! Át tudok menni a túlsó partra. Úgy soha nem született csoda, hogyha valaki azt mondta, hogy „én erre képtelen vagyok”. Nagy igazságok ezek.

Ma a csodákról szóltunk. A megerősítésekre elmondok az életünkben három anyagi természetű bizonyosságot.

– A nyomtatómban az egyik színből már csak 5% van, a másikban 10% van, a harmadikból sem sokkal több van. Felírtam a szervizest, és mondom neki, hogy kettőbe biztosan kellene festék, de ő azt javasolja, hogy a harmadikat is rendeljem meg. Az árát fejből nem tudta megmondani.

Én hitben meghatároztam, hogy ez a három toner nem kerülhet többé 20 ezer Ft-nál. A következő héten felhívtam, és megkérdeztem, mennyibe kerül? Darabja 6.500, azaz összesen 19.500.-Ft. Ameddig a hitem tartott, abba bele is fért. Hallelúja!

– Említettem a múlt héten, hogy voltam egy erdei pihenőhelyen, ahol az egyik gyülekezet tartott egy pikniket. Útban hozzájuk, ráértem az Úrral lenni. Mondom, hogy Uram, én beszélítom ezt az útiköltséget valamilyen csatornán keresztül.

A következő álláspont megerősít benneteket is: Ugyanis én tanultam egy tanítótól, mikor itt járt a Balaton környékén, még jó 10 évvel ezelőtt. Megkérdeztem tőle, hogy te mindenhova elmész? Oda is, ahol anyagilag nem tudják finanszírozni a szolgálatodat? Természetesen, mert ez nem függvénye annak, hogy hol tudnak engem támogatni – válaszolta. Pontosabban a támogatást nem a gyülekezettől várom, hanem *Istentől*.

Így jártam most én is, mert tudtam, hogy nem egy olyan helyre megyek, ahol ki lehet tenni a perselyt. És a megdöbbenésemre az egyik pásztor, amíg beszélgettünk, azt mondta, hogy ezt az összeget az Úr helyezte a szívemre, ezt tedd el. És a benzinköltség belefért, mert pont ennyit kértem Úrtól.

Utána fölhívtam a szolgálotársamat, mert ott annyira meg voltam lepődve, hogy nem mondtam el, hogy jól hallott az Úrtól. Mert nem név szerint kértem az Úrtól, hanem Uram, a te *csatornáidon* valahonnan beszólítom az útiköltséget.

– Volt egy kötelezettségünk az önkormányzat felé, egy 30 ezer forintos befizetés, és az Úr az elmúlt héten erről is gondoskodott, dicsőség Neki! Megáldjuk a magjaitokat hatalmasan!

Köszönjük, hogy itt voltatok, meghallgattatok, és hálát adunk a növekedésetekért. Dicsőség Istennek. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.